

Løsningen o. s. v. Det er jo sikkert nok, at tager man en Smørdriftel med en Dampfran, fører den hen over en Jærnbanevoagn og lader den plumpe ned fra Bommen, saa skal Driften nok gaa ud af sine Sammenføjninger, men Ansen over det kan man ikke rette til de stedlige Mejerier. — Saa sagde den højtærede Minister ogsaa, at man kunde ikke forlange, at Smørret skulde komme i god Kondition til England, naar det afgik fra Mejerierne med en Temperatur af 15—17 Grader. Herimod vil jeg sige til Kos for Smørproducenterne, at saadanne Mejerier eksistere heldigvis ikke nu i Danmark, og skulde der være et enkelt Mejeri, hvor det var Tilfældet, saa fortænte det ganske overordentligt at hoves. — Endelig mente den højtærede Minister, at de store uregelmæssige Slagtninger kunde være Skyld i, at Flæsket kom i mindre god Tilstand til England. Heri kan jeg slet ikke være enig med den højtærede Minister. Jeg tror, at Slagterierne behandle Flæsket med samme Omhu, enten det er Hundrede eller fire Hundrede Svin der slagtes om Dagen. Derimod tror jeg, at den uregelmæssige Forsendelse inarere er Skyld i de højt fluktuerende og vuggende Prisforhold i England. Det er givet, at naar man affender store Masser paa en Gang til Markedet, maa Priserne blive dalende, og kunde man opfinde en Metode, hvorefter der kunde sikres Slagterierne en mere jævn Tilførsel af Svin og derved ogsaa Markedet en mere jævn Tilførsel af Flæsk, vilde der være opnaaet et umaadeligt stort Gode. Jeg vil henstille som en Prisopgave til den vordende Konsulent i Svineavl, som jeg med Glæde ser, vi skulle have, at han søger at løse det Problem. Det er egentlig det, Skabanken ligger; det er det, der er Skyld i, at vi undertiden saa vort Flæsk saa grimme daarligt betalt. Man kan virkelig ikke fortænke Producenterne i, naar de en enkelt Uge se, at Noteringen er høj, i at de saa strømme med Svin til Slagterierne. Naar der er høj Pris paa Flæsk, saa komme de med Svinene, men heraf resulterer igen det, at man sender store Masser ind paa Markedet, og dette bevirker ganske naturligt et Prisfald. Jeg kunde dog have lyst til, skønt det ikke i streng Forstand vedrører selve Spørgsmaalet, at give et lille Vink i Retning af, hvorledes man maatte kunde regulere Tilførslen af Svin til Slagterierne. Jeg vil udlaste det som en Tante til Bearbejdelse for dem af mine Standspæller, som have med denne Sag at gøre. Jeg skal gøre det ganske kort. Jeg tror ikke, at der burde foretages nogen officiel ugentlig Notering for de Svin, der leveres til Slagterierne,

og i Stedet for, at man nu betaler den ved Slagteriet leverede Gris paa Basis af den Notering, der er fremgaaet af forrige Uges højere Pris, burde man betale Leverandøren den Pris, som virkelig var indkommet for Flæsket fra det enkelte Marked. Derved stete der i Virkeligheden Leverandørerne fuld Retfærdighed, hvad der langt fra er Tilfældet nu. Nu er det saaledes, at vi Leverandører i Virkeligheden dele hinandens Tab og Gevinst. Jeg skal opløse det med et ganske lille Eksempel: Leverer N. N. f. Eks. i en Uge en Gris til Noteringen 30 Ore pr. Bund slagtet Vægt, henlægges dette Svin i Slagteriets Saltkælder 10—12 Dage, er paa Rejse 3 Dage og kommer saa paa Markedet. Saa kan imidlertid Markedsprisen være steget saa højt, at det af N. N. leverede Svin i England betales med 40 Ore pr. Bund slagtet Vægt, idet Noteringen i den Uge, hvor en anden P. P. leverer sit Svin, er 40 Ore. Det bliver altsaa i Virkeligheden saaledes, at P. P. her faar ubetalt den Gevinst, som retteligt N. N. burde have. Er det ikke rigtigt? Hvis man kom ind paa den Metode, havde man ja en Stopper for, at Svinene saadan læssevis bleve leverede til Slagterierne, og hvad der for mig er Hovedsagen, man fik bedre Priser for sit Flæsk. — Med Hensyn til den Tid, der er brugt til Baadenes Overfart, har det været Medlem for Randers Amts 4de Valgtreds (Meergaard) gjort opmærksom paa, at det ikke var ganske korrekt, naar man tog Gennemfartstiden for Overfarten. Naar vi skulle være ærlige, vide vi meget vel, at saadan en gammel Kasse som „Nisberhus“ undertiden bruger ikke alene 38, men 40 Timer og derover, ja ret jævnlig bruger denne Tid, hvad der er til stort Uheld for Produkterne. Med Hensyn til Fragttaksterne vil jeg dog gøre opmærksom paa, at vi i den Retning have haft et lille Fingerpeg med Hensyn til, hvad det forenede Dampskibsselskab hder i Fragt af sine Varer fra Parkeston til London. Jeg ved saaledes, at adskillige Hilsly W. Heyman — og jeg tror nok, det var en Mand, der forstod at disponere — ikke saa sjældent har set sin Fordeel ved at sende sit Flæsk fra Varde Slagteri til Hamborg for derfra at overføre det paa tykke Skibe til England. Saa skulde Heyman jo selv besørge det fra Parkeston til London og fra Goodmanyards Station til Adressaterne, men trods dette havde Heyman dog set sin Fordeel ved ikke saa ganske sjældent ja endog saa i enkelte samlede Tidrum, at lade sit Flæsk gaa den Vej. Dette er dog et temmelig talende Bevis for, at Fragterne have været for høje.